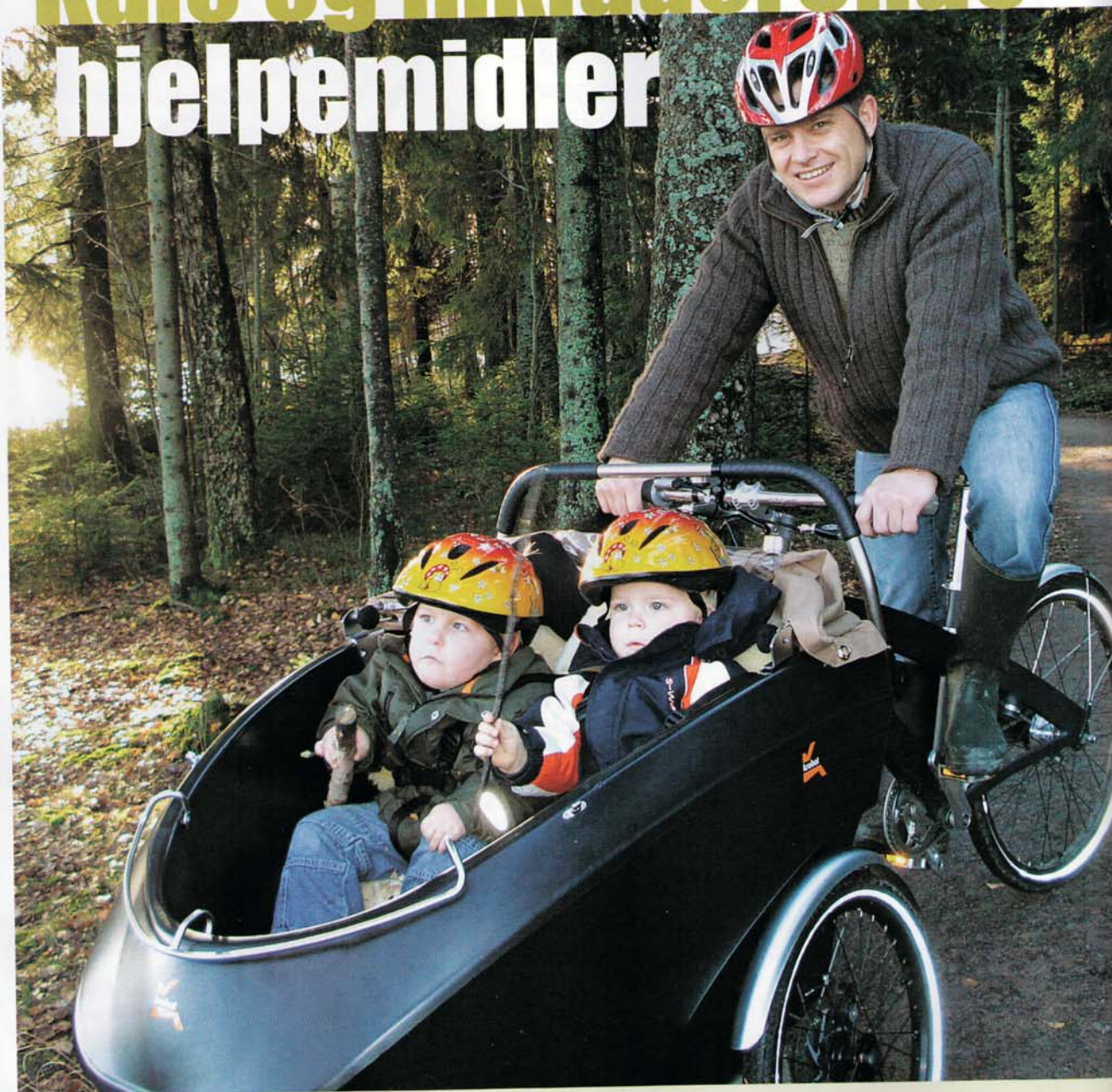

Kule og inkluderende hjelpemidler

– Barna skal være stolte av hjelpemidlene sine. Hjelpemidlene skal fremme mestring, derfor må de være morsomme og interessante å bruke, sier Tom-Arne Solhaug, her på sykkeltur med sønnene sine.

Dette er skriften på veggen hos Krabat, et ganske nystartet firma som utvikler og produserer hjelpemidler til barn. Først ute er et krabbhjelpemiddel. Det har en iboende dynamisk egenbevegelse og vipper slik at barnet får knær-

ne under seg og kommer seg framover med egen kraft. Poenget er at ungen kommer seg dit han vil, har det morsomt og samtidig blir sterkere. Krabbehjelpemidlet er som et lite møbel, formen er nett og avrundet og det er trukket med et behagelig stoff, både for barnet som skal bruke det og for dem som skal ha hjelpemidlet i stua si.

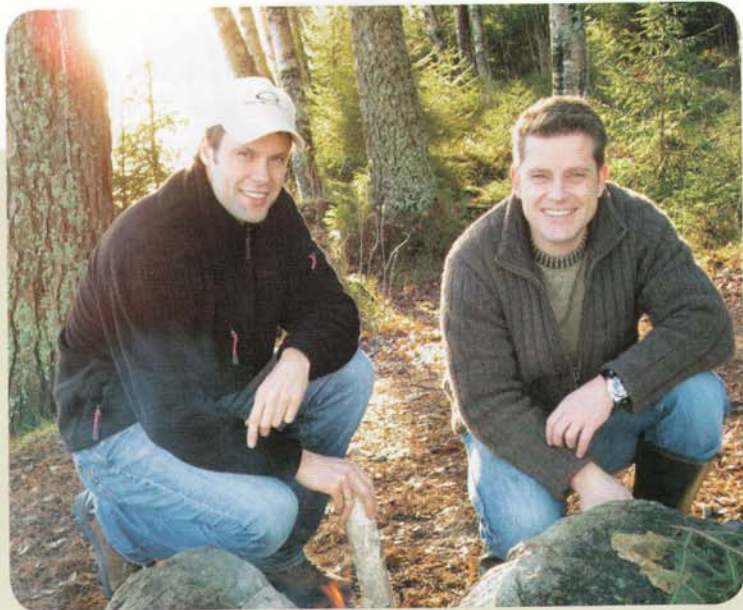
– Det går an å ha flere tanker i hodet på en gang, både funksjon, estetikk og design, sier Tom-Arne Solhaug (37), daglig leder i Krabat og en av gründerne. Han viser fram prototypen av krabbehjelpemidlet. Det er foreløpig en forretningshemmelighet, men kommer på markedet i januar 2007.

Et opprør

– Det er overraskende lite nytenkning på barnehjelpemiddelmarkedet i dag. Nesten ingen lages i Norge, løsningene er ofte dårlige, materialvalget gjør dem unødvendig tunge og designet er helt på trynet. Likevel er de kostbare. Import og mange fordyrende mellomledd pluss mangel på konkurranse sørger for det, mener Solhaug.

Og det er dette Krabat gjør et opprør mot.

– Vi skal lage hjelpemidler som er funksjonelle og utviklende å bruke for barna. De skal være praktiske for foreldre, søsken og andre nærpå personer rundt barnet,

Gründerne Fredrik Brodtkorb og Tom-Arne Solhaug har lang erfaring med produktutvikling og legger mye ressurser i at produktene skal ha god design.

de skal være pene å se på og passe inn i et vanlig hjem. At de er kule og tøffe er like viktig, så flotte at kameratene gjerne vil sitte på eller låne det. Ikke minst må de være tilpasset norske forhold og ha store muligheter for individuell tilpasning. Målet vårt er å lage inkluderende produkter. Hjelpemidlet skal bidra til at barnet kan gjøre det meste som andre barn, de skal føle seg bekvemme og være stolte av hjelpemidlet sitt. Det skal hjelpe barnet til å delta og mestre leken.

Erfaring og kunnskap

Tom-Arne Solhaug snakker av erfaring, Kasper, sønnen hans på snart fire år har CP. Han forteller om et trist møte med hjelpemiddelkatalogene og et enda tristere møte da hjelpemidlene ble levert hjemme. Som sivilingeniør og produktutvikler tenkte Solhaug at dette måtte kunne gjøres bedre – og kanskje kunne

han til og med gjøre det selv. Etter noen tenkerunder og med god støtte fra samboeren sin, sa han opp jobben som direktør i forsvarsindustrien.

Sa opp jobben gjorde Fredrik Brodtkorb (35) også, han er elektronikingeniør og markedssjef i Krabat og tidligere kollega av Solhaug. Til sammen har de lang fartstid fra industrien, de har erfaring med produktutvikling og salg og har et stort nettverk innen mange bransjer.

– Vi kan, må og skal tenke annerledes – og vi er vel litt gærne, da. I tillegg til oss to som jobber heltid, har Krabat tre investorer som gjør at vi har et godt økonomisk fundament. Vi kan tenke langsiktig og har mulighet til å drive produktutvikling de første årene. Det er ikke nødvendig for oss å kompromisere på løsninger, materialvalg eller kvalitet for å tjene penger, forteller Brodtkorb.

Kul og inkluderende

Krabat skal ikke bare produsere egne hjelpemidler. Solhaug og Brodtkorb viser fram en dansk spesialtilpasset transportsykkel, en sykkel med vogn foran som også kan brukes som sykkel og vogn hver for seg. Den jeg får se, har en vogn som er tilpasset behovene til ei lita jente, og hun har valgt rosa sete og kallesje. Solhaug bruker transportsykkelen selv.

– Du skulle ha sett hvordan vi suser av gårde om morgenen. I vogna foran sitter de to sønnene mine, henrykte over farten. Mens guttene tørker fartstårene kommer de andre barna i barnehagen løpende, de vil også prøve en tur,

de synes akkurat som oss, at dette er tøffe greier. Sønnen min er stolt av hjelpemidlet sitt, det stigmatiserer ham ikke, snarere tvert imot, det fungerer inkluderende. Jeg kobler sykkelen fra vogna og sykler videre til jobben. Om ettermiddagen henter samboeren min guttene, da er vogna en fullverdig sportsvogn, riktignok litt tynne enn en vanlig tvillingvogn, sier Solhaug. Han legger ikke skjul på sin egen glede over transportsykkelen.

– For oss voksne er det også mer fristende å dra på tur, barna sitter foran og det er lett å holde øye med dem. Det er så kult at vi er litt stolte over å være en familie som er litt annerledes.

Ikke idealisme

– Vi er ikke idealister – vi ønsker å tjene penger og samtidig gjøre noe som er bra, sier Solhaug og Brodtkorb. De mener at bransjen trenger konkurranse og at de har muskler til å gjøre det. Litt skummelt er det likevel, for de er avhengige av at foreldre, barn og ikke minst byråkratene i NAV liker produktene. Pågangsmotet deres er det ingenting å si på.

– Det er ikke dyrere å lage produkter etter ambisjonene våre, men det krever genuin interesse for det du holder på med. Og det har vi, sier Solhaug og Brodtkorb. ■